№ 15

№ 17

Bulla Canonizationis

S^Æ. TERESIÆ VIRGINIS,

Tàm Fratrum, quàm Monialium Carmelitarum Discalceatorum fundatricis,

QVAM GREGORIVS XV.
simul cum Beatis
ISYDORO AGRICOLA Patrono Matriti,
IGNATIO LOYOLA Fundatore Societatis Iesu,
FRANCISCO XAVERIO ex eadem Societate;
Ac PHILIPPO NERIO fundatore Congregationis Oratorii, in Sanctorum numero retulit.

Conuen̄ Leopolien̄ Carmelitar̄ discal:

Primùm ROMÆ, ex Typographia Cameræ Apost. Anno M.DC.XXIIII.
Deinde CRACOVIÆ, ex Typographia Francisci Cæsarii, M.DC.XXV.

GREGORIVS EPISCOPVS

Seruus seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnipotens sermo Dei, cùm de sinu Patris ad hæc inferiora descẽdisset, vt erueret nos de potestate tenebrarum, completo dispensationis suæ, tempore, transiturus de hoc mundo ad Patrem, ad propagandam per totum terrarũ Orbem electorum suorum Ecclesiam, quam sanguine suo acquisiuerat, eamque Verbo vitæ erudiendam, ad confundendam sapientiam sapientium, & destruendam omnem altitudinem, quæ aduersus Deum extollebatur, non multos nobiles elegit, nec multos sapientes, sed contemptibiles mundi; qui non in sublimitate sermonis, nec in humanæ Sapientiæ verbo; sed in simplicitate & veritate ministe-

rium ſuũ,ad quod à diebus Æternitatis prædeſtinati erãt, adimplerent: in ſequentibus verò generationibus, cum iuxta præordinata tempora plebem ſuam per ſeruos ſuos fideles viſitare dignatus eſt, plerumque paruulos,& humiles aſſumpſit; per quos Catholicæ Eccleſiæ ingentia præſtaret beneficia: quibus ipſe iuxta Verbum ſuum abſcondita à ſapientibus,& prudentibus Regni cæleſtis miniſteria reuelaret; eoſq; ſupernorum chariſmatum donis adeo illuſtraret,vt omnium virtutum,ac bonorũ operum exemplis Eccleſiam fouerent, ac ſignorum gloria clarificarent. in diebus verò noſtris fecit ſalutem magnam in manu fœminæ: ſuſcitauit enim in Eccleſia ſua, veluti nouam Debboram, Tereſiam Virginem; quæ poſtquam mirabili victoria carnem ſuam perpetua virginitate, mundum admirabili humilitate, & cunctas adinuentiones Diaboli multis, maximiſq; virtutibus ſuperaſſet, excelſiora moliens, & virtutem ſexus animi magnitudine ſupergreſſa accinxit fortitudine lumbos ſuos, & roborauit brachium ſuum, & inſtruxit exercitus fortium, qui pro domo Dei Sabahot,& pro lege eius, & pro mandatis eius armis ſpiritualibus decertarent, quam Dominus ad tantum opus peragendum abundanter impleuit Spiritu ſapientiæ, & intellectus, & theſauris gratiæ ſuæ adeo illuſtrauit, vt ſplendor eius, tanquam ſtella in Firmamento, fulgeat in domo Dei in perpetuas æternitates. Dignum igitur,& cõgruum exiſtimauimus, vt quam Deus,& vnigenitus Filius eius Dominus noſter Ieſus Chriſtus, quaſi ſponſam ornatam corona, & decoratam monilibus ſuis in gloria miraculorum plebi ſuæ manifeſtare dignatus eſt. Nos quoque pro Paſtorali ſolici-

tudine

tudine nostra in vniuersali Ecclesia; cui, licet meritis minimè suffragantibus, præsidemus; tanquam sanctam, & electam Dei colendam, & venerandam Apostolica authoritate decreuerimus, vt omnes populi confiteantur Domino in omnibus mirabilibus eius, & cognoscat omnis caro, quoniam non defecerunt in diebus nostris miserationes ei9. qui, quamuis peccatis nostris exigentibus visitet nos in virga indignationis suæ, non tamen continet in ira sua misericordias suas, dum in afflictionibus nostris nouis nos præsidijs munit, & amicos suos multiplicat, qui Ecclesiam suam meritorum, & intercessionum suffragiis protegant, ac defendant, atque vt vniuersi Christi fideles intelligant quam abundè in ancillam suam effuderit Deus de Spiritu suo, ac propterea erga ipsam deuotio in dies augeatur, insigniores quasdam eius virtutes, & aliqua ex magnalibus, quæ in manu eius operatus est Dominus, his literis duximus inserenda. Nata est Teresia Abulæ in Regno Castellæ anno salutis humanæ, millesimo quingentesimo quinto decimo, parentibus vt genere præclaris, ita etiam vitæ integritate conspicuis. à quibus in timore Domini educata admirandum futuræ sanctitatis in tenerrima adhuc ætata specimen dedit: nam cum sanctorum Martyrum acta perlegeret, adeò sancti Spiritus igne cor eius intra eam cõcaluit, vt cum fratre germano etiam puero domo aufugerit, vt in Africam traijceret, vbi sanguinem, ac vitam pro testimonio Iesu Christi profunderet. Sed occursu patrui reuocata cum optimam sortem sibi ereptam esse iugibus lachrymis deploraret, ardẽs martyrij desiderium eleemosynis, alijsq; operibus compẽsauit. Sed cum ad vigesimum

ætatis annum perueniſſet, Chriſto ſe totam deſpondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat agreſſa, ad moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinis Mitigati ſe contulit, vt plantata in domo Domini in atrijs domus Dei noſtri floreret. profeſsione itaque in eo monaſterio emiſſa, cum per duo de viginti annos grauiſsimis morbis, ac varijs prǫterea tentationibus vexata eſſet, nullisq; ſupernis conſolationibus reficeretur, adeò inuictè adiuuante Domino omnia pertulit, vt probatio Fidei illius omni pretioſior auro, quod per ignem probatur, inuenta fuerit, in laudem, & gloriam, & honorem, in reuelationem Ieſu Chriſti. Et quoniam ad erigendum ſublime Chriſtianarum virtutum ædificium fidei fundamentum ponendum fuit, illud adeò ſtabile, ac inconcuſsum Tereſia collocauit, vt iuxta verbum Domini comparanda ſit viro ſapienti, qui ædificauit domum ſuam ſupra petram, ea etenim firmitate Sacroſancta Eccleſiæ Sacramenta, cæteraq; Catholicæ religionis dogmata credebat, & venerabatur, vt maiorem, vt ipſa ſæpius teſtificabatur, de qualibet re certitudinem habere non poſſet. hac fidei lucerna illuminata Domini noſtri Ieſu Chriſti corpus in Sacratiſsima Euchariſtia mentis oculis adeò clarè intuebatur, vt aſſereret nihil eſſe quod inuideret eorum beatitudini, qui corporeis oculis Dominum conſpexiſſent, tantum autem viuæ ſpei in Domino collocauerat, vt iugiter deploraret, quod tādiù in prǫſenti mortali vita detineretur, quǫ ſibi impedimentum afferret, quò minus ſemper cum Domino eſſet. nec rarò dum in corde ſuo cæleſtis patriæ gaudia recogitabat, mente excedebat, & ad eorum fruitionem in carne rapiebatur. Sed

inter

inter cæteras Teresiæ virtutes præcipuè emicuit dilectio Dei; quæ adeò in corde eius exarsit, vt Confessarij ipsius Teresiæ charitatem, tanquam non hominis, sed Cherubin propriam admirarentur & celebrarent; quàm etiam Dominus noster Iesus Christus multis visionibus, ac reuelationibus mirabiliter auxit: quandoque enim data dextera, clauoque ostenso illam in sponsam suam adoptauit, atque his verbis alloqui dignatus est: deinceps vt vera sponsa meum zelabis honorem, iam ipse sum totus tuus, & tu tota mea, aliquado etiam Angelum vidit ignito iaculo sibi præcordia transuerberantem, ex quibus cælestibus donis diuini amoris flàmma in eius corde adeò exęstuabat, vt maximè arduum votum à Deo edocta emiserit efficiendi semper quidquid perfectius esse, & ad maiorem Dei gloriam pertinere intelligeret. quin etiam post mortem cuidam moniali per visum manifestauit, se non vi morbi, sed ex intollerabili diuini amoris incendio vita excessisse, sed quamperpetua charitate proximum dilexerit multis argumentis manifestum fuit, sed præsertim ex ardenti desiderio, quo animarum salutem desiderabat. Infidelium enim, & Hæreticorum tenebras perpetuis lachrymis deflebat, ac pro eorum illuminatione non solùm iuges ad Deum preces fundebat, sed & ieiunia, flagellationes, ac alias carnis macerationes offerebat. Proposuit etiam Sancta Virgo in corde suo nullum diem sine charitatis officio trãsigere, in quo etiam Deus ipsi auxilium præstitit: nunquam enim ei defuit ipso largiente exercendæ charitatis occasio. Mirabiliter autem imitata est Dominum nostrum Iesum Christum in dilectione inimicorum: nam cum ingentes paterentur persecutiones, & aduersitates, diligebat tamen perse-

quen-

quentes, & orabat pro his, qui oderant se quin immò detrimenta, & offensiones, quas perpetiebatur, amoris, & charitatis ipsi escam ministrabant, adeò vt viri graues dicere solerent: qui amari à Teresia vellet, damno, aut iniuria, vt eam afficeret, oportere. Vota verò, quæ in professione Religionis Deo vouerat, maxima cura, ac diligentia reddidit: nec enim tantummodo omnes exteriores actus superiorum arbitrio maxima cum humilitate spiritus perficiebat, sed firmiter etiam in corde suo constituit eorum voluntati omnes etiam cogitationes suas subiicere, cuius etiã rei egregia exempla reliquit: nam Dñum Iesum Christum sibi sæpius apparentẽ aliquando à Confessarijs iussa, qui delusam ab Angelo tenebrarũ suspicabãtur, humiliter irrisit, spreuitq; sed non sine magno tam profundæ obedientiæ præmio quin etiam volumen, quod in Cantica Canticorum insigni pietate refertum scrisperat, vt confessario obtemperaret, flammis iniecit. dicere autem solebat se in discernẽdis visionibus, ac reuelationibus decipi posse; in obedientia verò superioribus præstanda falli non posse. paupertatem adeò dilexit, vt non solùm labore manuum suarum victum sibi compararet: sed si quam monialem vilioribus indutam vestimentis conspexisset, illicò sua cum illius commutaret, ac si quando sibi necessaria deficerent, mirificè lætaretur, & exultaret, gratiasq; Deo ageret, tanquam insigne aliquod consequuta beneficium: sed inter cæteras eius virtutes, quibus quasi sponsa à Deo ornata mirificè excelluit, integerrima efulsit castitas: quam adeò eximiè coluit, vt non solum propositum virginitatis seruandæ à pueritia conceptum vsque ad mortem perduxerit, sed

rit, ſed omnis expertem maculæ angelicam in corpore, & corde ſeruauerit puritatem, quas adeò inſignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat: cum etenim in dies diuinis chariſmatibus anima eius impinguaretur, ſæpius exclamabat ad Dominum, vt beneficijs in eam ſuis terminũ ſtatueret, nec tam cito ingentium ſcelerum obliuiſceretur, contumelias verò, & irriſiones ardentiſſimè ſitiebat, ac non ſolum humanos honores, ſed noſci quoque ab hominibus abhorrebat, inuictam autem huius Sanctæ Virginis patientiam illa vox atteſtatur, qua ſępius ad Dominum exclamabat: Domine aut pati, aut mori, præter hæc omnia diuinæ beneficentiæ munera, quibus hanc dilectam ſuam, quaſi precioſis monilib⁹ decoratã eſſe voluit omnipotens, alijs etiam gratijs, & donis abundè ipſam locupletauit: adimpleuit enim eã ſpiritu intelligentię, vt nõ ſolùm bonorũ operum in Eccleſia Dei exempla relinqueret, ſed & illam cæleſtis ſapientiæ imbribus irrigaret, editis de myſtica Theologia, alijsq; etiam multa pietate refertis libellis: ex quibus fidelium mentes vberrimos fructus percipiunt, & ad ſupernæ patriæ deſiderium maximè excitantur, quibus cæleſtibus inſtructa, ac illuſtrata muneribus opus agreſſa eſt maximum quidem, & cuicunque difficillimum, ſed Eccleſiæ Chriſti per quam vtile, ac proficuum: reformationem enim exorſa eſt Ordinis Carmelitani: illudq; non ſolum in mulieribus, ſed & in viris egregiè præſtitit, ædificatis, non modo per vniuerſas Hiſpanias, ſed, & per alias etiã Chriſtiani orbis partes, tam virorum quàm mulierum monaſterijs, ſine pecunia, ſine prouentibus de ſola Dei miſericordia præſumens: nec modò omnibus huma-

nis destituta auxilijs, sed aduersantibus plerumque, ac contradicentibus Principibus, & Potestatibus sæculi: quæ tamen Domino opus suum confirmante radices miserunt, incrementum susceperunt, & demum in domo Dei vberes prouentus fructificarunt. tantas virtutes Teresiæ plurimis, dum adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illustrauit, quorum nonnulla præsentibus literis duximus inserenda. Cum in Conchensi Diœcesi maxima esset frumenti penuria, atque in monasterio de Villa noua de Xara vix tantùm farinæ reperiretur, vt per integrum mensem ad victum, decem & octo monialium satis esset, huius Sanctæ Virginis meritis, & intercesſione Deus omnipotens, qui sperantes in se enutrit, eam adeò abundare fecit vt quamuis per sex menses ex ea affatim panes ad refectionem ancillarum Dei fierent, nunquam tamen vsque ad nouas fruges diminueretur. Graui erysipilate in vultu ac febri afflictabatur Anna à Trinitate monialis Conuentus Medinæ de Campo, cui Teresia primum blandita, deinde læsa membra leuiter attrectans, bono animo, inquit, sis filia, Deus, vt spero te hoc morbo liberabit, statimq; febris, omnisq; morbus ab ea abscesſit. Alberta eiusdem monasterij Priorissa pleuritide, ac febre non absque vitæ periculo laborabat; at Sancta Virgo Teresia tacto latere, quod morbo vrgebatur, eam sanam esse pronunciauit, ac surgere iussit, illa perfectè sanata, statim è lecto exilijt laudans Deum. Adueniente demum tempore, quo pro tot laboribus pro diuino honore exhaustis, ac tot bonis operibus in Ecclesiæ vtilitatem perpetratis coronam decoris de manu Dei esset receptura, graui morbo Albæ decũbens, cum toto in-

to in-

to infirmitatis tempore frequẽtes,ac plenè admirabiles de diuina charitate cum sororibus sermones habuisset; sæpius gratias Deo agens, quod se Catholicæ Ecclesiæ aggregasset; commendans, tanquam præcipua bona, paupertatem, ac debitam præpositis obedientiam; accepto humillimè, ac cum cælesti prorsus charitate sacro peregrinationis suæ viatico, ac extremæ vnctionis Sacramento, Christi Crucifixi effigiem manutenens ad cælestem patriam euolauit. Pluribus verò signis manifestauit Deus quàm sublimem gloriæ gradum Teresiæ elargitus in cælis esset: multæ etenim moniales religiosæ, ac timentes Deũ, viderunt decorem gloriæ eius. Alia etenim conspexit supra tectum Ecclesiæ, & in Choro; & super decumbentis cubiculum multitudinem cælestium luminarium, alia Christum Dominum magno corruscantem splendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatũ, eius lecto asſistentem; alia plurimos albis amictos vestibus ipsius cellam ingredientes, ac cubili circumfusos. quædam etiam in ipso transitus momento candidam columbam ex ipsius ore in cælum euolantem, alia splendorem, crystalli instar, fenestra egredientem vidit, quin etiam quædam arbor calce, ac macerie obstructa, ac iamdudum arida, quæ cubiculo proxima erat, præter omnem temporis, & naturæ rationẽ repente floribus onusta, in ipsa trãsitus hora apparuit. corpus exanime speciosissimũ, ac nulla ruga cõtractũ, ac miro decoratũ cãdore apparuit, ac vna cũ vestib⁹, linteolis, quibus ægra vsa erat omnib⁹ admirãtib⁹ mirificè spirãs odorẽ, multa magnalia quæ meritis Ancillæ suæ operatus est De⁹ ipsius in Paradisum transitum exultabilem reddiderunt, quædam etenim monialis dudum capitis, & oculorum in-

infirmitate laborans, apprehensâ mortuæ Virginis manu ac capiti oculisque admotâ statim conualuit; altera item eius exosculatis pedibus sensum odoratus amissum recuperauit, & corporaliter odorem vnguentorum, quo sacrosanctũ eius corpus à Domino perfusum erat, percepit. corpus eius absque vllo prorsus medicamine ligneo loculo inclusum, altè effossa ad sepulturam humo, ac ingentibus lapidibus, & calce oppleta, scrobe sepultum est. sed è sepulchro eius odor adeò ingens, ac mirificus emanabat; vt decretum fuerit sacrum corpus exhumare, atq; illud sanè integrum, ac incorruptum, ac flexibile, ac si nuper tumulatum fuisset, repertum fuit, odorato liquore circumfusum quo perenniter vsq; in præsentem diem, Deo ancillæ suæ sanctitatem iugi miraculo attestante, desudat. quare alijs vestibus indutum, nouaq; arca inclusum, cum priora computruissent, eodem loco conditum fuit. lapsoq; triennio, cum rursus ipsius monumentum aperiretur, vt sacrum pignus Abulam asportaretur, ac deinceps frequenter iussu Delegatorum Apostolicorum inuiseretur, semper incorruptum, ac tractabile eodem odore, ac liquore perfusum apparuit. Sed & procedentibus temporibns manifestauit Deus hominibus gloriam suam præstitis per intercesionẽ ancillæ suæ frequentibus beneficijs his, qui se fideliter ei⁹ precibus commendassent: puer etenim quidam quadriennis adeò contractus, ac detortus erat, vt nec pedibus insistere, nec cum iaceret, corpus mouere posset; eaq; infirmitas, cum illi à natiuitate fuisset, nullumq; afferret doloris sensum, incurabilis prorsus videbatur, cumq; per nouem dies ad cubiculum, quod viuens sancta Virgo inhabitauerat,

rat, allatus fuiſſet, ſenſit in ſe virtutem venientem, ac repẽtè ſanus, ac validus, ac ſuis pedibns ambulans, ſtupentibus cunctis, cæpit diffamare ſe à matre Tereſia de Ieſu perfectam ſanitatem fuiſſe conſequutum. Sæuiſsimis doloribus per biennium cruciabatur Anna à Sancto Michaele monialis, tribus cancris pectus eius adeò affligentibus, vt non ſolũ ſomni expers eſſet, ſed nec collũ flectere, nec brachia poſſet attollere, cumq; particulam reliquiarum Sanctæ Tereſiæ ſuper pectus apposuiſſet, & toto cordis affectu ſe eius patrocinio commendeſſet, non ſolùm om nis euanuit plaga à corpore eius, ſed, & alia etiam, quam in corde diu habuerat, infirmitate libera momẽto temporis affecta eſt. Adeò vexabatur Franciſcus Perez Parochialis Eccleſiæ Rector apoſtemate, quod in os pectoris inſederat, vt brachio etiam contracto, à celebratione ſacroſancti Miſsæ ſacrificij per quinque menſes impediretur, humaniſq; remedijs deficientibus ad diuina confugit, & ad montes Dei eleuans oculos ſalutem conſequutus eſt; Epiſtolam enim Virginis Tereſiæ manu exaratam pectori admonens, conſequutus eſt eius partis ſanitatem, cumq; deinde ſepulcrum Virginis viſitaſſet, eiuſq; brachium, quod Albæ aſſeruatur, proprio brachio, quod adhuc contractum erat admouiſſet, in eo etiam diuinam virtutem expertus eſt, reſtituta ſibi perfecta valetudine. Ioannes de Leyua magno gutturis morbo adeò affligebatur, vt omnis reſpirationis via ferè intercluſa eſſet, iamq; morti proximus animam agebat, cum ſudarium, quod Sanctæ Tereſiæ fuerat, ad morbi locum magna cum fiducia appoſuit, ſomnoq; captus, ac paulo poſt experrectus, ſe meritis Beatæ Tereſiæ

curatum esse repente sanus exclamauit. Cum igitur per vniuersas iam gentes, & nationes sanctitas Teresiæ celebraretur & nomen ipsius ad Christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem eius tot mirabilia, quæ etiam in dies vna cum ipsius veneratione augebantur, fuerunt auctoritate ordinaria in multis Hispaniæ partibus formati processus, ac ad sanctam hanc Sedem trãsmissi, & instanter agente claræ memoriæ Philippo III. Hispaniæ Rege Catholico negotio, tam in Sacra Rituum Congregatione, quàm in Rota diligenter discusso, fel. recor. Paulus V. prædecessor noster indulsit, vt in eius honorem tanquam de B. Virgine diuinum officium in toto Fratrum Carmelitanorum Ordine posset celebrari. Cumq; idem Philippus Rex iterum apud prædictum Paulum similiter prædecessorem nostrum pro Canonizatione B. Virginis Teresiæ supplicasset, idem Paulus iterum negotium commisit Cardinalibus Sac. Rituum Congregationis, qui nouos processus auctoritate Apostolica conficiendos decreuerunt, atque ad id munus peragendum bo. mem. Bernardum Cardinalem de Rojas Archiepiscopum Toletanum, & venerabiles Fratres Episcopos Abulen. & Salmantin. eadem auctoritate deputarunt: qui cum diligenter de mandato negocio perfuncti essent, omnia acta eidem Paulo V. prædecessori nostro transmiserunt. Qui tribus Apostolici Palatij causarum Auditoribus Francisco Archiepiscopo Damasceno Locumtenenti, nunc S. R. E. Cardinali, Ioanni Baptistæ Coccino Decano, & Alphonso Manzanedo dedit in mandatis, vt summa cum diligentia dicta acta examinarent; & quæ eorum sententia esset ad

ipsum

ipſum referrent, qui omnibus accuratè, prout rei magnitudo poſtulabat, perpenſis, eidem Paulo V. prædeceſſori retulerunt plenè iuſtificari vitæ ſanctitatem, ac miracula Beatæ Virginis Tereſiæ, omniaq; abundè conſtare, quæ pro Canonizatione eiuſdem à Sacr. Canonibus requiruntur, poſſeq; ad vlteriora procedi. Vtq; ea maturitate, quæ rem tantam decebat, negotium tranſigeretur, idem Paulus dilectis filijs noſtris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præfectis ordinauit, vt prædictos proceſſus quam diligentiſsimè rurſus inſpicerent, ac de tota cauſa accuratè cognoſcerent. Cum verò idem Paulus humanæ peregrinationis viam compleuiſſet, Noſq; (nullis licet noſtris meritis) ſola diuinæ gratiæ dignatione ad Eccleſiæ gubernacula vocati eſſemus ad augumentum diuini honoris, & Sanctæ Eccleſiæ vtilitatem pertinere arbitrati ſumus, vt huiuſmodi negotium promoueretur. plurimum etiam ad præſentium temporum calamitatem leuandam intereſſe exiſtimauimus, ſi Chriſti fidelium deuotio erga Sanctos, & electos Dei, qui pro nobis in tantis neceſsitatibus intercederent, augeretur. mandauimus itaque prædictis Cardinalibus, vt quod illis à prædeceſſore noſtro prædicto fuerat iniunctum quamprimum exequerentur. Quod cum illi ea diligentia, qua decebat, perfeciſſent, ac pro ſanctę Virginis Canonizatione omnes vnanimiter cenſuiſſent, Venerabilis Frater noſter Franciſcus Maria Epiſc. Portuen. Cardinalis à Monte totius proceſſus ſummam, ac ſuam, collegarumq; ſententiam coram Nobis in Conſiſtorio noſtro expoſuit, quibus auditis reliqui Cardinales, qui aderant ad vlteriora fore procedendum communi

ſuffra-

ſuffragio pronunciarunt. Igitur cum in publico Conſiſtorio dilectus filius Iulius Zambeccarius, Conſiſtorialis aulæ noſtræ Aduocatus pro eius Canonizatione peroraſſet, ac nomine chariſsimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici, vt ad eam procedere dignaremur humiliter ſupplicaſſet, Nos de re tanta venerabiles fratres noſtros S. R.E. Cardinales, & Epiſcopos in Curia præſentes conſulturos eſſe reſpondimus, atque interim Cardinales, atque Epiſcopos præſentes vehementer in viſceribus Chriſti hortati ſumus. vt orationibus inſtantes in ieiunijs, & eleemoſynis animas ſuas coram Deo nobiſcum humiliantes, preces à Deo Patre luminum expoſcerent, vt ex alto ſuper nos lucem ſuam & veritatem ſuam emitteret, quæ nos ad voluntatem, & beneplacitum eius cognoſcendum, & perficiendum deduceret; itaq; cum ſemipublico Conſiſtorio, quod conſequenter celebratũ eſt, vocatis non modò Cardinalibus, ſed Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis in Curia noſtra exiſtentibus, præſentibus etiam noſtris, ac Sedis Apoſtolicæ Notariis, ac Sacri Palatij Apoſt. Cauſarum Auditoribus, cum plura à Nobis de eximia ſanctitate ancillæ Dei, ac miraculorum frequentia & celebritate, populorumque erga eam per vniuerſas Chriſtianas nationes deuotione, commemorata fuiſſent. expoſitis etiam inſtantijs, quæ coram nobis non modò nomine maximorum Regum, ſed etiam chariſsimi in Chriſto filij noſtri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, aliorumq; complurium Chriſtianorum Principum fiebant, omnes concorditer, ac vno ore benedicentes Deum, amicos ſuos honorificantem Beatam Tereſiam

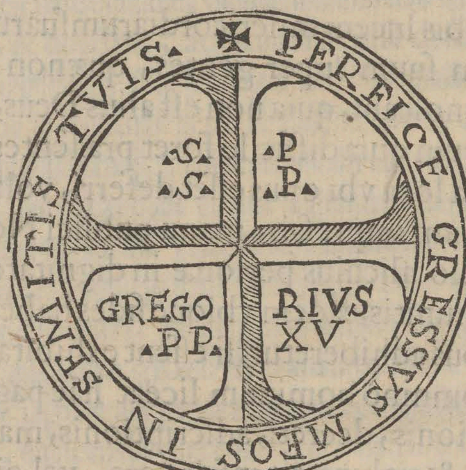
ſiam canonizandam eſſe, atque inter ſanctas Virgines adſcribendam cenſuerunt. quorum omnium audito conſenſu intimo cordis affectu exultauimus in Domino, & iubilauimus in ſalutari eius, gratias agentes Deo, & Filio eius Domino noſtro Ieſu Chriſto, quod Eccleſiam ſuam miſericorditer reſpexiſſet, ac tanta gloria illuſtrare decreuiſſet. Canonizationis itaque publicauimus diem, eoſdemque fratres, ac filios noſtros monuimus, vt in orationibus, & eleemoſynis perſeuerarent, vt in tanto opere exequendo ſplendor Domini Dei noſtri eſſet ſuper nos, qui opus manuum noſtrarum ad perficiendam eius voluntatem dirigeret. Demum peractis omnibus, quæ ex Sacris Conſtitutionibus, ac Romanæ Eccleſiæ conſuetudine peragenda erant hodie in Sacroſancta Principis Apoſtolorum Baſilica cum venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, Romanæq; Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus noſtris, Clero ſeculari, & regulari, ac maxima populi frequentia conuenimus, vbi repetitis pro Canonizationis Decreto petitionibus nomine eiuſdem chariſsimi in Chriſto Filij noſtri Philippi Regis Catholici à dilecto Filio noſtro Ludouico, tit. Sanctæ Mariæ TranſpontinæCardinali Ludouiſio nuncupato, noſtro ſecundum carnem nepote, per Iulium Aduocatum prædictum decantatis Sacris Precibus, & Litanijs, ac Spiritus ſancti gratia humiliter implorata. Ad honorem Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, Beatorum Apoſtolorum, ac noſtra, de venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardina-

lium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporū in Romana Curia præſentium conſilio, ac vnanimi cōſenſubo: mem: Tereſiam Virginem de Abula, de cuius vitæ ſanctitate, fidei ſinceritate, & miraculorum excellētia plenè conſtabat, & conſtat, ac Sanctam eſſe diffiniuimus, ac Sanctarum Virginum Cathalogo adſcribendam decreuimus, prout præſentium tenore diffinimus, decernimus, & adſcribimus, illamq; vniuerſos Chriſtifideles tanquam verè Sanctam honorare, & venerari mandauimus, & mandamus, ſtatuentes, vt ab vniuerſali Eccleſia in eius honorē Eccleſiæ, & altaria, in quibus Sacrificia Deo offerantur, ædificari, & conſecrari, & ſingulis annis die quinta Octobris, quo ad cæleſtem gloriam tranſlata eſt, eius officium, vt de Sancta Virgine ad pręſcriptum Romani Breuiarij celebrari poſsit, eademq; auctoritate omnibus Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſsis, qui annis ſingulis eodem feſto die ad ſepulcrum in quo corpus eius requieſcit, viſitandum acceſſerint, vnum annum, & vnam quadragenam, ijs verò, qui in eiuſdem feſti octaua quadraginta dies de iniunctis eis, ſeu quomodolibet debitis pœnitentijs miſericorditer in Domino relaxauimus ac relaxamus. Poſtremo gratijs Deo actis, quod Eccleſiam ſuam inſigni hoc, nouoque luminari illuſtrare dignatus eſſet, decantata in Sanctæ Tereſiæ honorem ſolemni ſanctarum Virginum oratione, ad Altare Principis Apoſtolorum Miſſam celebrauimus, cum eiuſdem Sanctæ Virginis commemoratione, omnibusque Chriſti fidelibus tunc præſentibus plenaam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam conceſſimus. Decet igitur vt pro tam inſigni beneficio, omnes

cum

cum omni humilitate benedicamus, & glorificemus eum, quem decet omnis benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum assiduis precibus ab eo postulãtes, vt per intecessionem electæ suæ à peccatis nostris faciem suam auertens misereatur nostri, & respiciat nos, & ostendat nobis lucem misericordiarum suarum, & immittat timorem suum super gentes, quænon cognouerunt eum, vt cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster. Cæterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca vbi opus esset deferri, volumus, vt earũ exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hãc paginam nostrorum diffinitionis, decreti, adscriptionis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Sexcentenmo, Vigesimo Secundo quarto Id. Martij. Pontificatûs nostri Anno secundo.

✠ Ego Gregorius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego Antonius Cardinalis Saulius Decanus.
✠ Ego Franciscus Maria Cardinalis á Monte Episcopus Portuensis.
✠ Ego Franciscus Sfortia Cardinalis Episcopus Tusculanus.
✠ Ego Alexand. Card. Montaltus Episcopus Albanen. S. R. E. Vicecancellarius.
✠ Ego Octauius Episcopus Prænestinus Cardinalis Bandinus.

✠ Ego

✠ Ego A. tt. S. Laurentij in Lucina Præsbyter Cardinalis Perettus.

✠ Ego Io. Baptiſta SS. Petri, & Marcellini præſbyter Cardinalis Detus.

✠ Ego Dominicus Cardinalis SS. Apoſtolorum Gimnaſius.

✠ Ego Carolus tt. S. Cæſarei Cardinalis Madrucius.

✠ Ego Stt. S. Chryſogoni Præsbyter Cardinalis Burgheſius.

✠ Ego M. tit. S. Onuphrij Præsbyter Cardinalis Barberinus.

✠ Ego I. G. tt. SS. quatuor Coronatorũ Præſbyter Cardinalis Millinus.

✠ Ego M. SS. Quirici, & Iulitæ Præsbyter Cardinalis Lantes.

✠ Ego Fabricius tt. S. Augnſtini Præsbyter Cardinalis Verallus.

✠ Ego Io. B. tit. S. Cæciliæ Præsbyter Cardinalis Lenius.

✠ Ego Dominicus tt. S. Martini in Montibus Præsbyter Cardinalis Riuarola.

✠ Ego G. Cardinalis Borgia tit. S. Crucis in Ieruſalem.

✠ Ego R. tit. S. Alexij Præsbyter Cardinalis Vbaldinus.

✠ Ego Tib. tit. S. Priſcæ Præsbyter Cardinalis Mutus.

✠ Ego Gabriel tit. S. Bartholomæi in Inſula Præ tbyter Cardinalis de Treio.

✠ Ego S. Præsbyter Cardinalis S. Suſannæ S. R. E. Bibliothecarius.

✠ Ego Guido tt. S. Mariæ de populo Præsbyt. Cardinalis Bentiuolius

✠ Ego P. Saluatoris in Lauro Præsbyter Cardinalis Valerius.

✠ Ego Itel. Fridericus tit. S. Laurentij in Paniſperna Cardinalis de Zolleren.

✠ Ego Iulius S. Mariæ ſupra Mineruam Cardinalis Roma.

✠ Ego Fr. Deſiderius tit. S. Clementis Cardinalis de Cremona.

✠ Ego Stephanus tit. S. Mariæ in Via Cardinalis Pignattellus.

✠ Ego Fr. tit. S. Matthæi in Merulana Præsbyt. Cardinalis Sacratus.

✠ Ego M. Ant. S. Euſebij Præsbyter Catdinalis Gozadinus.

Ego

✠ Ego Alexander tit. S. Mariæ in vita lata Cardinalis Estensis.

✠ Ego Carolus Emanuel S. Nicolai in carcere Tulliano Cardinalis Pius.

✠ Ego Mauritius S. Eustachij Diaconus Card. de Sabaudia.

✠ Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Card. Medices.

✠ Ego Ludouicus tit. S. Adriani Cardinalis de la Vallette.

✠ Ego Fr. S. Angeli in foro piscium Diaconus Cardinalis Boncompagnus.

✠ Ego Hippolytus S. Mariæ Nouæ Cardinalis Aldobrandinus.

Registrata in Secretaria Breuium.

50.000